



A Szigetszentmiklósi Járásbíróság a [redacted] által  
képviselt OTP Faktoring Zrt. (1066 Budapest, Mozsár u. 8. szám) felperesnek,-

dr. Léhner Ügyvédi Iroda (1039 Budapest, Boráros tér 3. szám, ügyintéző ügyvéd: dr. Léhner  
Zsuzsanna) által képviselt [redacted] alperes ellen

kölcsön iránt indított perében meghozta a következő

### Í T É L E T E T:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a alperesnek 100.000 (százezer) forint  
perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a  
Budapest Környéki Törvényszékhez címzetten a Szigetszentmiklósi Járásbíróságnál kell  
elektronikus úton vagy a nem elektronikusan kapcsolatot tartó fellebbező fél esetén papír alapon,  
írásban, 3 példányban benyújtani, vagy jegyzőkönyvbe mondani.

Fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy ügy érdemi  
elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye. Lényeges  
eljárási szabálysértésnek az olyan jogszabálysértés minősül, amelynek az ügy érdemi elbírálására  
kihatása volt.

A fellebbezést a másodfokú bíróság hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés nem az első fokú eljárás  
szabályainak lényeges megsértésére vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály  
téves alkalmazására hivatkozással került előterjesztésre. Azonban ezen elutasításnak nincs helye, ha  
a fellebbező megjelöli, hogy az első fokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja  
jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint mely jogát vagy jogos érdekét sérti.

A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs.  
E tilalom nem érvényesül, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az első fokú  
eljárásban a bíróság eljárési szabálysértésére vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, azonban a felek bármelyikének  
kérelmére tárgyalást tart. E kérelmet a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó

fellebbezésének kézhezvételétől számított 8 napon belül, a fellebbező fél ellenfele pedig a  
fellebbezés kézhezvételétől számított 8 napon belül terjesztheti elő. E határidő elmulasztása esetén a

határidő utolsó napjától számított 60 nap elteltével igazolási kérelem akkor sem terjeszthető elő, ha a mulasztás csak később jutott a fél tudomására vagy az akadály csak később szűnt meg.

## INDOKOLÁS

A bíróság a peres felek előadása és a csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A felperesi jogelőd és az alperes 2005. szeptember 20. napján, [REDACTED] hitelkártya szerződést kötött. A szerződés alapján a felperesi jogelőd az alperes részére hitelszámlát nyitott és 360.000 forint hitelkeretet biztosított, napi 100.000 forint készpénzfelvételi limit mellett. A felperesi jogelőd a szerződés alapján az alperesnek egy AMEX Blue típusú hitelkártyát bocsátott a rendelkezésére. A peres felek abban is megállapodtak, hogy a minimum fizetendő összeg törlesztése beszedési megbízással történjen. A szerződésben rögzítésre került, hogy annak elválaszthatatlan részét képezi a Hitelkártya Üzletszabályzat, a Hirdetmény a Hitelkártyáktól és az Értesítő levél. Az alperes elismerte, hogy ezen dokumentumokat átvette és tartalmukat magára nézve kötelezőnek ismeri el.

A felperesi jogelőd és az alperes a 2006. február 6. napján kelt megállapodásukban a hitelkártya szerződést módosították, a készpénzfelvételi limitet ATM esetében napi 200.000 forintra, míg POS terminál esetében a hitelkeret összegére felemelték, az alperes pedig egy pótkártyát igényelt.

A felperes és a felperesi jogelőd 2013. június 26. napján engedményezési szerződést kötött és az alperes szemben fennálló követelést a felperesre engedményezte.

A felperesi jogelőd 2013. június 19. napi dátummal az alperes részére engedményezési nyilatkozatot állított ki, melyen az alperes tartozását 586.940 forintban határozta meg.

A felperes ezt követően két alkalommal részletfizetési és hátralékos megállapodás elnevezésű okiratot és két alkalommal ezek felmondását tartalmazó okiratot állított ki, az okiratokon az alperes aláírása nem szerepel.

A felperes az alperes vonatkozásában forgalomkimutatást készített 2013. június 19-étől 2017. június 12-ig terjedően, a felperes az alperes tartozását a nyitó napon 599.321, míg a záró napon 849.522 forintban határozta meg.

A felperes 2017. május 3. napján fizetési meghagyás kibocsátását kezdeményezte az alperes ellen, a fizetési meghagyásos eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

A felperes keresetében az alperes kötelezését kérte 530.994 forint tőke és ezen összeg után 2017. április 4. napjától a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 301. § (3) bekezdése szerinti, évi 36,08% ügyleti és a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat egyharmadával megegyező mértékű kamat együttes összegéből álló késedelmi kamat, 28.434 forint és 237.444 forint lejárt ügyleti és késedelmi kamat, illetve a közjegyzői díjból, és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerinti ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére. Keresete indokaként a felperes előadta, hogy jogelődje hitelkártya- szerződést kötött az alperessel, az alperes a hitelkeret terhére tranzakciókat végzett, az igénybe vett kölcsönt azonban nem fizette

vissza, a számlakövetelés törlesztésére meghatározott minimumösszeg törlesztésére nem nyújtott fedezetet, mivel az annak biztosításához szükséges intézkedéseket elmulasztotta. Az alperest a felperes több alkalommal és felszólította a tartozás rendezésére, de az alperes ezt nem tette meg, az alperes részletfizetést kért és az így befizetett 527.129 forintot a felperes a régi Ptk. 293. § alapján a tartozására elszámolta. A felperes hivatkozott a régi Ptk. 522. § (1) bekezdését, az 523. § (1) bekezdésére és az 529. § (1) bekezdésére, a késedelmi kamat körében pedig a 301. § (3) bekezdésére.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen érvénytelenségi kifogást terjesztve elő. Alperes hivatkozott arra, hogy a szerződés álláspontja szerint nem jött létre, az ugyanis nem tartalmazza a szükséges tartalmi elemeket, így az ügyleti kamat összegét. Hivatkozott még a szerződés semmisségére, mivel az szerinte nem felel meg a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (rég. Hpt.) 213. § (1) bekezdésében írt feltételeknek, nem tartalmazza a kamat éves, százalékos mértékét, ami a szerződés semmisségét vonja maga után. Alperes arra is hivatkozott, hogy ha a szerződés mégis érvényes, az alperes késedelme akkor is kizárható, hiszen a szerződés nem került felmondásra. Az összecszerűség körében utalt arra, hogy a felperes nem csatolt olyan okiratot, mely alkalmas lenne az összecszerűség bizonyítására. Az alperes hivatkozott a Ceglédi Járásbíróság 11.P.21.217/2015/7. számú és a Monori Járásbíróság 11.P.20.312/2015/8. számú jogerős ítéleteire, melyekben a jelen perbelivel azonos tényállás mellett a felperes keresete elutasításra került.

A felperes az alperesi ellenkérelemre kifejtette, hogy a szerződés álláspontja szerint érvényesen létrejött, nem érvénytelen, megfelel a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, az alperes által kifogásolt szerződéses feltételeket tartalmazza. A szerződés felmondása körében a felperes utalt rá, hogy a részletfizetéssel az alperes a tartozást elismerte, 31 részletben 527.129 forintot meg is fizetett a felperesnek. A felperes szerint a fizetési meghagyással a szerződés mindenképpen megszűnt, azonban az alperes nem a szerződés megszűnésével, hanem az egyes fizetési kötelezettségek elmulasztásával esett késedelembe, melyet a felperes a csatolt kimutatásokkal igazolt.

A kereset az alábbiak szerint alaptalan.


A régi Ptk. 522. § (1) bekezdése alapján bankhitelszerződéssel a pénzügyintézet arra vállal kötelezettséget, hogy jutalék ellenében meghatározott hitelkeretet tart a másik szerződő fél rendelkezésére, és a keret terhére - a szerződésben meghatározott feltételek megléte esetén - kölcsönszerződést köt, vagy egyéb hitelműveletet végez.


Az 523. § (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzügyintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzügyösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsönösszegét a szerződés szerint visszafizetni.



Az 529. § (1) bekezdése alapján bankszámlaszerződéssel a pénzügyintézet kötelezettséget vállal arra, hogy a vele szerződő fél (számlatulajdonos) rendelkezésére álló pénzeszközöket kezeli és nyilvántartja, azok terhére a szabályszerű kifizetési és átutalási megbízásokat teljesíti, a számlatulajdonost a számla javára és terhére írt összegekről, valamint a számla egyenlegéről értesíti.

A bíróság álláspontja szerint a felek között a hitelkártya szerződés érvényesen létrejött, az annak részét képező hirdetésny és értesítő levél az ügyleti és a késedelmi kamat mértékét tartalmazta, így régi Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott semmisségi ok sem áll fent. A bíróság az alperesi érvénytelenségi kifogást nem találta alaposnak.


A szerződés megszűnése esetében a bíróság utal arra, hogy a felperes nem csatolt olyan okiratot, amely a szerződés bármelyik fél által történő felmondását igazolta volna, a felperes maga is hivatkozott arra, utalva a Monori Járásbíróság 11.P.20.312/2015/8. számú jogerős ítéletében kifejtettekre, hogy a szerződést a fizetési meghagyás kézbesítésével mondta fel. A bíróság álláspontja szerint a felmondás a régi Ptk. 226. § (1) bekezdése és az keresetlevél 19. számú mellékleteként csatolt üzletszabályzat II. fejezet 4. pont (1) bekezdés a) pontja alapján jogszerű volt.

Osztja viszont a bíróság az alperes álláspontját abban, hogy a felperes a kereseti kérelem összszerszerűségét nem tudta megfelelően bizonyítani.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 3. § (3) bekezdése és 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte a kereseti kérelem összszerszerűségének bizonyítása, a felperesnek kellett volna az ehhez szükséges bizonyítékokat rendelkezésre bocsátani, a bíróság 3-I. számú végzésében erre a felperest külön felhívta.

A felperes nem csatolt olyan okiratot, mely összszerszerűség bizonyítására alkalmas lenne, a csatolt kimutatás 2013. június 9-től kezdődik, a szerződés megkötése és az engedményezés közötti időszakra vonatkozóan a felperes azonban semmilyen kimutatást, bankszámlakivonatot, vagy egyéb olyan okiratot nem csatolt, mely bármilyen módon alkalmas lehet a kereset összszerszerűségének alátámasztására.

A felperes ugyan utalt arra, hogy az alperes a felperesi jogelőd által rendelkezésére bocsátott hitelkeret terhére végzett tranzakciókkal kölcsönt vett igénybe, és azt nem fizette vissza, azonban semmilyen olyan okiratot nem csatolt, melyből megállapítható lett volna, hogy az alperes mikor és milyen összegben vette igénybe kölcsön céljából a részére biztosított hitelkeretet.

A felperes e körben hivatkozott a peres felek között létrejött részletfizetési megállapodásra, álláspontja szerint az alperes ezzel tartozását elismerte, azonban a keresetlevél 11. számú mellékleteként csatolt „Megállapodás” elnevezésű okiraton az alperes aláírása nem található, továbbá azt sem igazolta a felperes postai tértivevény másolatával, vagy más egyéb módon, hogy az alperes részletfizetési megállapodást megkapta, azt egyáltalán megismerte, így a bíróság szerint ezen okirat sem alkalmas a kereseti kérelem összszerszerűségének bizonyítására.

Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A peresztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes részére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával megállapított, és a (2) bekezdés alapján a pertárgyértékre és az elvégzett ügyvédi tevékenységre tekintettel 100.000 forintra mérsékelt ügyvédi munkadíjból perköltséget. A bíróság az alperest megillető ügyvédi munkadíj mértékének megállapításánál figyelembe vette, hogy az alperes jogi képviselője részletes írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő és az ügyben tartott valamennyi tárgyaláson személyesen megjelent.

Szigetszentmiklósi Járásbíróság  
16.P.20.773/2017/13-I. szám

5

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. § (1) bekezdése biztosítja. A fellebbezési tájékoztatás a Pp. 392. §-án alapul.

Szigetszentmiklós, 2017. október 16.

dr. Rácskay Jenő sk.  
bíró